

РЕШЕНИЕ

№ 23335

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9130** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Б. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], ет. 7, ап. 26, чрез пълномощника си адв. Б. против Решение № 3202/08.07.2024 г. постановено по АНД № 3001/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-000692/24.01.2024 г. на Началник Сектор ОПП-СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложена „глоба” в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа касационната жалба.

Ответникът – Началник сектор в СДВР отдел „Пътна полиция”, в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която взема становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно решението на СРС, а касационната жалба да бъде

отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 3202/08.07.2024 г. постановено по АНД № 3001/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав, съдът е потвърдил НП № 23-4332-000692/24.01.2024 г. на Началник Сектор ОПП-СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) на М. Б. К. е наложена „глоба” в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 09.01.2024 г., около 08:04 часа в [населено място], на бул. „Д-р П. Д.“ като водач на лек

автомобил „А. А6“, рег. [рег.номер на МПС], движещ се в посока от Околовръстен път към [улица]и на около 200 м. преди [улица]при извършена проверка, К. е отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични и/или упойващи вещества с техническо средство Drugtest 5000, фабр. № ARPK 0021, като му е издаден талон за медицинско изследване № 0174345 за ВМА С., който не е дал кръвна проба за медицинско изследване - нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитаните свидетелите – Р. И. С. актосъставител и И. И. Б. присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетелите, като е счел, че същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия помежду си и са единни и незаинтересовани.

Въз основа на доказателствата по делото се установява описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

От правна страна съдът е приел, че в АУАН, така и в НП се съдържат всички изискуеми от закона реквизити и е дадено достатъчно пълно и ясно фактическо описание. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, въз основа на приложените по делото заповеди за компетентност на актосъставителя и АНО. Заключил е, че въз основа на доказателствата по делото е установено по несъмнен начин описаното в НП и АУАН е извършено от К..

По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е

допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от М. Б. К., допустима жалба.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

В съдебното производство фактическите констатации, отразени в АУАН, нямат обвързващата доказателствена сила, каквато имат за административнонаказващия орган в производството по налагане на административно наказание по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. В настоящия случай за установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на Р. И. С. актосъставител и И. И. Б., като същите са дали ясни, конкретни и непротиворечиви показания, които законосъобразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи. Показанията на свидетелите категорично потвърждават констатациите, отразени в АУАН и НП.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП. Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП в относимата редакция предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2 000 лв., които наказания са абсолютно определени. В хода на административнонаказателното производство, по никакъв начин не са опровергани фактическите констатации на административния орган, че касаторът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство. Наказание му е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като

фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Правилна е правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП в НП.

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта или употреба на наркотични вещества. В случая е категорично установено, че са реализирани и двете алтернативно предвидени хипотези на нормата. На водача е издаден талон за медицинско изследване за ВМА, копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Посочено е също, че отказва проба с техническо средство. Няма данни да е изпълнено предписанието за медицинско изследване за установяване на наркотици в кръвта, което е дадено по време на проверката, чрез връчване на цитирания талон.

На следващо място, настоящия касационен състав, счита за абсолютно ирелевантни и необосновани доводите по отношение на страховете от медицински интервенции с игли, спринцовки и кръв на касатора. Както обосновано и въззивния съд е посочил, определено техническото средство за тестване за наркотици на място, не е и не изглежда, нито като игла, нито като спринцовка, нито пък полицейските служители на място на проверката взимат кръв. По отношение на довода за невяването във ВМА да даде кръвна проба въз основа на получен от него талон за медицинско изследване, СРС правилно е приел, че същото не е определящо при квалифициране на деянието като административното нарушение по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, защото отказа за тестване и неизпълнение на предписание за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване са в алтернативна зависимост и не се изисква кумулативност.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила. При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, която съдът определя в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3202/08.07.2024 г. постановено по АНД № 3001/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав.

ОСЪЖДА М. Б. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], ет. 7, ап. 26 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: